

кия си батю, Иоанъ М. Джугля и се упляква на него. Но още от същото време разбрали тѣ, че съмпнието му било само едно прѣдположение, защото Маню му казалъ, Ний съвсѣмъ случайно ги купихми, — за това купи ги съ една твѣрдѣ малка печалба, пѣкъ вий отъ насъ. И азъ излѣзохъ да ги купя като придварително бѣхъ вече ся разбралъ за тѣхъ съ липованлина Ермолай, който имаше други говеда изъ Дунавскитѣ Далти. Но г. Радуль, като разбра, че азъ вече ся решихъ да ся раздѣлямъ отъ него, склони да ми стани съдружникъ съ условие, да си отворимъ пакъ маркиданския дюкянъ, защото имахми затворена за около 7—8000 гроша такава въ санджци стока и то той да седи на дюкяна постоянно, а азъ да управлявамъ добитъка и като замини той за чешити за въ дюкяна, да управлявамъ азъ люкяна. Първенъ ги спазарихми съ пари, но най послѣ г. Маню приложи да стани замяна т. е. да мени той и ний за кравитѣ стоката и то бѣзъ печалба т. е. по кость, но още ний не бѣхми видѣли добитъка. За това устана пакъ висѣщо.

Слѣдѣ 2 дена стана Маню съ Радула на едно и заминахъ за Таица и на 4-я день ся завѣрнахъ съ тѣхъ, но ази отказахъ да земимъ и 10-хъ юнена освѣнъ 22-тѣ крави и Бикъ, но най послѣ и тѣхъ зехме и тѣй подбражъ ги азъ да ги паса самъ. Тѣй щото отъ радостъ хвѣркахъ ли хвѣркахъ, но по едно време отъ радостъ ли отъ трудъ ли какво? поболѣхъ ся за това почнахми да имъ диримъ зимовище, защото вече Септемврий мѣцъ бѣше, Зимното време настѣпвате и тѣй самъ г. Радуль ходи въ с. Сомово, гдѣто отъ нѣкогь си Михалаки и отъ зетя му Александри Казака, купилъ 4 стѣнжини плѣва съ условие и да ги призимувами у Михалакивитѣ сайванти.

До м. Октомврий ний си изработихми и ситата и ги доиспродадохме и тѣхъ и уставаши ни да иди нали той, за нова стока за да отворимъ пакъ дюкянъ? но отложихме това за Пролѣтъта, защото още прѣзъ зимата решихми да не отваряме вече дюкянъ, а да глѣдами да вѣршимъ „търговия на крака“ гдѣто ѝ думатъ, най-послѣ рѣшихми и това т. е. да търгувами съ чамови дѣревета, но тъзи Пролѣтъ додѣ ми на умъ и му приложихъ да си купимъ и 100-на овце, та и съ тѣхъ да почнимъ опитъ, защото и тѣй ще ся губи време съ кравитѣ, но той не сж показа съвсѣмъ опорить на това и каза „вместо да купимъ овце да купимъ кози“ то се знай азъ не само не му отказахъ, но още въ минутата ся съгласихъ, защото намъ ни